

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 40330-10-16

ניתנה ביום 01 אוקטובר 2017

המבקש

עו"ד יגאל מזרחי

-

המשיב

עו"ד אילן גבע

בשם המבקש: בעצמו
בשם המשיב: עו"ד אסנת ברקת

החלטה

השופטת סיגל דוידוב-מוטולה

1. לפני בקשת רשות ערעור על החלטת בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב (סגנית הנשיאה הדס יהלום; סעי"ש 29742-03-15, סעי"ש 1575-09-15) מיום 29.9.16, במסגרתה התקבלה בקשת המשיב ונקבע כי נספחים ב' ו - ג' לתצהיר עדותו הראשית של המבקש יוצאו מהתיק ולא ישמשו ראיה בהליך. בנוסף חויב המבקש בהוצאות המשיב בסך של 3,000 ₪.
2. המשיב עבד כמתמחה במשרד עורכי הדין של המבקש, החל מיום 1.9.14 ועד לפיטוריו ביום 8.2.15. המשיב הגיש תביעה כנגד המבקש לזכויות שונות הנובעות מתקופת עבודתו (סעי"ש 29742-03-15), בעוד שהמבקש הגיש תביעה שכנגד במסגרתה עתר, בעיקר, לפיצוי בגין הפרות של חוק איסור לשון הרע אשר בוצעו לטענתו על ידי המשיב. בהמשך לכך הגיש המשיב תביעה נוספת, במסגרתה עתר לפיצוי בגין שלושה מקרים של הפרת חוק איסור לשון הרע שביצע לטענתו המבקש. הדיון בשתי התביעות אוחד.
3. לתצהיר העדות הראשית מטעמו צירף המבקש את נספחים ב' ו - ג', שהם שני צילומי מסך של תכתובת פרטית בין המשיב לבין צדדים שלישיים (שניים מחבריו לספסל הלימודים), שהתנהלה ביום 1.3.15 וביום 4.5.15 דרך תוכנת המסרים מסנג'ר על גבי חשבון הפייסבוק הפרטי של המשיב. לטענת המבקש, הצילומים מלמדים כי המשיב כינה אותו בכינויי גנאי שיש בהם משום הוצאת לשון הרע כלפיו.

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 40330-10-16

אשר לדרך בה השיג את הצילומים האמורים, טען המבקש כי "לאחר סיום עבודתו של התובע במשרדו, לא דאג התובע להתנתק מחשבונותיו או לסגור את החלונות הרלוונטיים במחשב והשאייר, ככל הנראה, את התכתובות שפסילתן מבוקשת, כשהן פתוחות על מסך המחשב" (הציטוט הינו מהחלטת בית הדין האזורי). עוד טען כי "המתמחה שהחליף את התובע, פתח את המחשב ונתקל בחלונות פייסבוק פתוחים, כאשר התכתובות האמורות הופיעו במסך הראשון שנגלה לעיניו... כאשר ראה המתמחה את התכתובות, הדפיס את צילומי המסך, התנתק מחשבונו של התובע ומסר את הצילומים לנתבע" (שם).

4. המשיב ביקש את הוצאת הנספחים האמורים מתיק בית הדין שכן מדובר לטענתו בשיחות פרטיות, כאשר הראיות לקיומן הושגו על ידי מעשה מכוון של כניסה לחשבוננו ולמרחב הפרטי שלו בניגוד לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א - 1981 (להלן: החוק). בית הדין האזורי, לאחר שקילת טענות הצדדים, קיבל את הבקשה בקבעו כי גם לפי גרסת המבקש - מדובר בראיות שהושגו תוך פגיעה בפרטיותו של המשיב ללא קבלת הסכמתו, שכן "משנתקל המעסיק בחשבון דואר אלקטרוני, פייסבוק וכיוצא באלה אשר שייך לעובדו, עליו לסגור אותו ואין הוא רשאי לעיין בו או להעתיק את הדברים".

בית הדין ציין כי "שתי התכתובות התקיימו בהפרש של כחודשיים זו מזו. הטענה כי המתמחה אשר החליף את התובע נתקל בשתי התכתובות במסך הראשון שנגלה לעיניו, אינה מתיישבת עם ההיגיון. בנוסף, אף אם כטענת הנתבע לא נעשתה חדירה מכוונת לחשבוננו הפרטי של התובע, הרי שלכל הפחות מגרסת הנתבע עצמו עולה כי בוצע עיון מכוון בהודעות שהופיעו על המסך, תוך פגיעה חמורה בפרטיותו של התובע, כזו החורגת ממתחם הסבירות". בית הדין הוסיף כי לא מתקיימת בנסיבות המקרה אף אחת מההגנות הקבועות בחוק, ולא הובאו טעמים אחרים המצדיקים להתיר שימוש בראיות.

על החלטה זו הוגשה בקשת רשות הערעור שלפניי.

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 40330-10-16

5. לאחר שקילת טענות הצדדים כפי שהובאו בפירוט במסגרת בקשת רשות הערעור, תגובה לה ותשובה לתגובה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין בקשת רשות הערעור להידחות מקום שלא נפלה טעות משפטית מהותית בהחלטת בית הדין האזורי. כידוע, התערבות בהחלטות ביניים של הערכאה הדיונית המנהלת את ההליך נעשית במשורה בלבד. על פני הדברים ומבלי שמצאתי לנכון להרחיב בקשר לכך, החלטת בית הדין האזורי תואמת את החוק ואת ההלכה הפסוקה, ולא שוכנעתי כי מוצדקת התערבות של ערכאת הערעור בה ושמיעת ערעור על החלטת ביניים תוך עיכוב משמעותי בבירור ההליך.

יצוין כי בהתחשב באופי הצדדים וסוג המחלוקת מצאתי לנכון לקיים דיון בפניי על מנת לנסות ולהביא את הצדדים לידי פשרה כוללת בהליכים שנפתחו על ידם, אך ללא הצלחה. ניסיון זה אף הוביל לצערי לעיכוב ניכר בטיפול בבקשת רשות הערעור, נוכח מספר דחיות במועד הדיון לבקשת הצדדים.

6. **סוף דבר** - בקשת רשות הערעור נדחית. בשלב זה לא מצאתי לנכון ליתן צו נוסף להוצאות, אך הוצאות הבר"ע תילקחנה בחשבון בעת פסיקת ההוצאות בסיום ההליכים.

ניתנה היום, י"א תשרי תשע"ח (01 אוקטובר 2017) בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

סיגל דוידוב-מוטולה, שופטת